

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Vicol Dumitru împotriva sentinței Judecătoriei Militare mun. Chișinău din 07 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Vicol Dumitru Ion, născut la 05 iunie 1983, originar și domiciliat în s. Piatra Albă, r-ul Ialoveni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.01.2013 – 07.06.2013 (prima instanță)

2. 05.07.2013 – 21.10.2013 (instanța de apel)

3. 23.12.2013–26.02.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare mun. Chișinău din 07 iunie 2013, a fost încetat procesul penal în privința lui Vicol Dumitru în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Tot prin aceeași sentință, Vicol Dumitru a fost condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Vicol Dumitru la 04 iulie 2012, în timp ce se afla pe teritoriul u/m 1002, dislocată în mun. Chișinău, pe str. Tighina nr.34, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, admitând intenționat acte de violență, săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări:

La 04 iulie 2012, în jurul orelor 16.30 - 16.50, locotenentul major Vicol Dumitru Ion, în timp ce se afla pe teritoriul orașelului sportiv al u/m 1002, dislocat pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, sub pretextul că soldatul Caraman Ion Leonid nu era bărbierit i-a făcut observație, după care intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Caraman Ion dureri fizice.

Acțiunile inculpatului Vicol Dumitru au fost încadrate în baza art. 368 alin.(1) Codul penal - săvârșirea lovirii subalternului de către șef în timpul când acesta îndeplinea obligațiile legate de serviciul militar.

2.1. De către organul de urmărire penală, Vicol Dumitru a fost învinuit de faptul, că la începutul lunii septembrie 2012, data concretă nu a putut fi stabilită de către organul de urmărire penală, în jurul orelor 16.00, fiind în clasa companiei u/m 1002, dislocată pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, având statut de bănuț în cauza penală nr. 2012018117 și urmărind scopul de a împiedica desfășurarea în condiții normale a urmăririi penale, folosind autoritatea sa de superior, s-a apropiat de militarul din subordine – soldat, Sandu Anatolie despre care știa cu certitudine că este martor ocular la cazul său, cărui intenționat prin influență psihică, i-a sugerat că este militar în termen și poate avea careva probleme până la finisarea serviciului, totodată ordonându-i să nu comunice nimic din cele văzute în realitate și să facă declarații mincinoase pe caz.

Aceste acțiuni ale inculpatului Vicol Dumitru au fost încadrate în baza art.314 alin.(1) Codul penal - constrângerea martorului de a face declarații mincinoase.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Osoianu Tudor în numele inculpatului Vicol Dumitru, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vicol Dumitru Ion să fie achitat, deoarece învinuirea înaintată inculpatului Vicol D. nu este una clară, fiind utilizată expresia „încălcare gravă” a unor acte normative, lăsându-se loc pentru interpretarea acestei formulări. De asemenea, în actul de acuzare a fost menționat, că inculpatul a încălcat grav prevederile unor acte normative: Legea cu privire la statutul militarilor; Regulamentul Serviciului Interior al Forțelor Armate a RM; Regulamentul disciplinei militare, fără a concretiza când au fost aprobate, numărul actelor normative și când au intrat în vigoare, fapt ce face dificilă constatarea unei apărări eficiente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul Vicol Dumitru, prin care, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume, în cererea de apel a fost invocat și constatat în decizia instanței de apel, partea descriptivă, că acuzarea înaintată lui Vicol Dumitru nu este una clară, deoarece este utilizată expresia „încălcare gravă” a unor acte normative, lăsându-se loc pentru interpretarea acestei formulări. De asemenea, în actul de acuzare și în hotărârile judecătorești este menționat, că inculpatul a încălcat grav prevederile unor acte normative: Legea cu privire la statutul militarilor; Regulamentul serviciului Interior al Forțelor Armate a RM; Regulamentul disciplinei militare, fără a concretiza când au fost aprobate, numărul actelor normative și când au intrat în vigoare, fapt ce face imposibilă o apărare eficientă;

- instanța de fond a considerat, că Vicol Dumitru se face vinovat de încălcarea gravă a cerințelor art.26 din Legea Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, deși norma menționată determină doar îndatoririle generale ale militarilor; în art.5 din Regulamentul Disciplinei Militare este prevăzut disciplina militară înaintată fiecărui militar, obligații generale; prin art. 14, 15, 94, 116 din Regulamentul Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327-IV din 03.09.2009 deasemenea se stabilesc îndatoriri ale soldatului și comandantului, care n-au fost încălcate de către Vicol Dumitru. Astfel, instanța de judecată a invocat norme generale din statutele disciplinare ale militarilor, fără a concretiza care din cerințele actelor militare au fost încălcate de către inculpat;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptelor constatate prin probele administrate în cauza dată, și anume că partea vătămată Caraman Ion provine dintr-o familie incompletă, părinții sunt în divorț de 7 ani, este încorporat împotriva voinței sale, acuză dureri de cap, scurgeri sangvine nazale, în timpul orelor sportive acuză dureri de picioare, a fost agresat de tata la vârsta de 9-10 ani (aceste mențiuni au fost consemnate de psiholog la 13 iunie 2012 în dosarul personal al acestui militar), evită anturajurile aglomerate și gălăgioase, este receptiv la povețe exprimate în mod filosofic, se recomandă a evita critica în public (aceste mențiuni au fost consemnate de același psiholog T. Vișnevschi, după consumarea faptei incriminate inculpatului, la 21.07.2012.);

- instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor ale 6 martori (oculari) ale apărării, inclusiv asupra declarațiilor martorului Sandu A., date la 09 iulie 2012 (f.d.32), confirmate ulterior la 18 septembrie 2012, din care rezultă că nu a văzut ca camaradul său să fie lovit de Vicol D. Instanța de apel a apreciat declarațiile martorului Sandu A. din 18 septembrie 2012, ca fiind depuse sub influența lui Vicol D. la începutul lunii septembrie, iar celor din 09 iulie al aceluiași an nu le-a dat nici o apreciere;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului, din considerentul că partea vătămată a declarat că era în dormitorul garnizoanei când a fost informat, că a venit fratele și îl așteaptă la punctual de control. Această circumstanță a fost dovedită și de ceilalți participanți la proces, de inculpat și de acuzare, astfel partea vătămată nu era în executarea funcțiilor de serviciu și prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii nu întrunește condițiile prevăzute de legea penală.

Nestabilirea timpului săvârșirii infracțiunii, în care partea vătămată nu era în îndeplinirea de către militari a îndatoririlor de serviciu, nu numai că denotă lipsa laturii obiective a infracțiunii, ci și faptul încălcării grave a dreptului inculpatului la apărare, prevăzut atât de Codul de procedură penală, cât și de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 09 decembrie 2013, împotriva deciziei instanței de apel din 21 octombrie 2013, pronunțată în ședința publică pe 18 noiembrie 2013, în termen.

Potrivit hotărîrilor instanțelor de judecată, atât prima instanță, cât și instanța de apel au constatat și au descris circumstanțele de fapt, astfel corect concluzionînd că anume Vicol Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 368 alin. (1) Cod penal –lovirea subalternului de către șef în timpul cînd acesta îndeplinea obligațiile legate de serviciul militar.

Inculpatul Vicol Dumitru în recursul declarat critică aprecierea probelor administrate de instanțele de judecată, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanțele de judecată, dînd o apreciere convenită declarațiilor, just au considerat că există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția lui Vicol Dumitru de comiterea infracțiunii imputate și anume: declarațiile părții vătămate Caraman Ion (Vol.II, f.d. 86, Vol. III, f.d. 16), din care rezultă că „a fost încorporat la serviciul militar în termen la 07.06.2012 de către CMM Chișinău și repartizat în unitatea militară 1001, apoi după depunerea jurămîntului a fost transferat în unitatea militară 1002, unde îndeplinea serviciul militar în termen în funcția de pușcaș, grupa 2, plutonul 1, compania 3, batalionul 1, în grad militar - soldat iar la 31.07.2012 a fost transferat în unitatea militară 1001, unde îndeplinește serviciul militar pînă în prezent. În timpul îndeplinirii serviciului militar în termen în cadrul u/m 1002, la 04.07.2012, în jurul orelor 16.45 min., în timp ce se afla în dormitorul companiei a fost informat de plantonul pe companie, precum că la punctul de control și trecere a u/m 1002 este așteptat de fratele său - Caraman Octavian. Tot atunci, dorind să-i raporteze comandantului de companie - locotenent major Vicol și să-și ceară permisiunea de a pleca la punctul de control și trecere, s-a deplasat în orașelul sportiv. S-a apropiat de Vicol Dumitru și a solicitat permisiunea pentru întrevedere, la ce Vicol Dumitru ascultînd cele spuse de el și observînd că nu este bărbierit i-a făcut observație. Caraman I. a motivat faptul că nu este bărbierit prin aceea că nu a reușit, deoarece după transferul în u/m 1002 rechizitele de igienă personală, inclusiv și aparatul de ras au dispărut. Apoi i-a raportat lui Vicol Dumitru că fratele i-a adus rechizite de igienă personală și un aparat de ras cu care i-a promis că după ce le v-a lua o să se bărbierească. Auzind cele spuse de el, Vicol s-a enervat și fără ca să-i mai spună ceva, pe neașteptate i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul drept, partea de jos, în regiunea pieptului, de la care a simțit dureri mari și îi era greu să respire.

Apoi Vicol i-a oferit cinci minute pentru a se duce la punctul de control. De asemenea a declarat că incidentul dintre el și Vicol Dumitru l-a observat soldatul Sandu Anatolie, care în acel moment se afla în fumuar. La fel despre acest incident i-a povestit fratelui său - Caraman Octavian, care se afla la PTC”; - declarațiile martorului Caraman Octavian (Vol. II, f. d. 112-113), care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că „este fratele soldatului Caraman Ion. La începutul lui iulie 2012 s-a deplasat în unitatea militară 1002 DTC, s-a prezentat la punctul de control și trecere (PCT) a u/m 1002, unde a rugat să fie chemat fratele său Ion. În decurs de circa 15-20 min. la PCT a venit Ion, care după cum a observat din start, era schimbat la față, fiind supărat. L-a întrebat cum merge serviciul, dar Ion nu prea a dorit să-i povestească, fiind în continuare mâhnit, după care l-a întrebat concret ce s-a întâmplat. Atunci, Ion văzând că au venit și părinții care stăteau de față a spus că vor discuta despre aceasta mai târziu iar după ce părinții au ieșit de la PCT, Ion i-a povestit din ce cauză este supărat, spunând, că până a veni la PCT a fost lovit cu pumnul în piept de către un ofițer din cauza că nu era bărbierit, în rezultat la ce simte dureri în piept. Tot atunci Ion i-a comunicat că a încercat să-i explice ofițerului că aparatul de ras a dispărut și că în scurt timp se va bărbieri, însă ofițerul s-a enervat pe el și l-a lovit cu pumnul în piept. După ce a ieșit de la punctul de control și trecere al unității militare 1002 și ajungând părinții din urmă, mama l-a întrebat dacă nu i s-a părut că fratele Caraman Ion nu are dispoziție și e mâhnit la care el i-a comunicat ceea ce i-a povestit fratele Ion. După aceea mama a depus plîngere cu alți părinți ai altor militari în termen la Departamentul Trupelor de Carabinieri”; declarațiile martorului Caraman Anastasia (Vol. II, f.d. 92), din care rezultă, că „este mama părții vătămate Caraman Ion Leonid. După ce fiul ei - Ion Caraman a fost transferat în u/m 1002, peste o zi a venit la el în vizită. La punctul de control și trecere era deja fiul ei mai mare Octavian Caraman, care i-a adus lui Ion o trusa igienică de bărbierit. Aproximativ peste o jumătate de oră, la PCT a apărut Ion, iar fratele lui - Octavian a observat că el este schimbat la înfățișare, era speriat și l-a întrebat ce s-a întâmplat. De la început acesta nu a dorit să spună, dar pe urmă i-a spus fratelui Octavian că domnul Vicol l-a lovit cu pumnul în piept. Peste ceva timp a apărut și ea, dar au fost nevoiți să se despartă, deoarece fiului Ion i-au fost date la dispoziție doar 5 minute pentru întrevvedere. Deplasându-se spre casă împreună cu fiul Octavian, i-a spus acestuia că e ceva în neregulă cu Ion, posibil să fi fost bătut sau nu-i place în unitatea 1002. Atunci Octavian i-a spus că Ion a fost bătut. După aceea s-a adresat la Departamentul Trupelor de Carabinieri cu rugămintea ca fiul ei - Caraman Ion să fie transferat în u/m 1001”; - declarațiile martorului Bardier Ghenadie Valeriu (Vol. I, f.d. 138-140, Vol. II, f.d. 96), care a relatat că „își efectuează serviciul militar în termen în compania 3, u/m 1002, într-o companie cu soldatul Caraman I. Prin luna iulie, data precisă nu o ține minte, aproximativ pe la orele 22.30 soldatul Caraman I. i-a comunicat, că domnul Vicol D. i-a aplicat o lovitură în piept, din motivul că nu era bărbierit, dar personal nu a văzut acest lucru”; - declarațiile martorului Coica Dumitru Serghei (Vol. I, f.d. 141-143), care a relatat că „din spusele camarazilor a aflat că Caraman I. a fost

lovit de către locotenent major Vicol. Circumstanțele concrete a cazului personal nu-i sunt cunoscute. La întrebarea procurorului privind contradicțiile apărute între declarațiile din cadrul urmăririi penale și cele din instanța de judecată, acesta a declarat că susține mărturiile consemnate în procesul verbal din cadrul urmăririi penale (Vol. II, f.d. 97) și anume: după ce soldatul Caraman a fost transferat, din u/m 1002, data concretă nu o ține minte, în timp ce se afla în cazarmă, în prima jumătate a zilei, a fost invitat împreună cu circa 10 camarazi de serviciu de către locotenentul major Vicol în biroul acestuia, care în lipsa altor ofițeri i-a preîntâmpinat că în caz dacă au văzut că el - Vicol l-a lovit pe soldatul Caraman, să spună că nu au văzut nimic. Auzind mesajul transmis împreună cu ceilalți militari prezenți a răspuns că o să-i îndeplinească rugămintea. De asemenea Coica a declarat că din spusele lui Vicol a înțeles că dânsul în realitate l-a lovit pe soldatul Caraman în orașelul sportiv însă retrăiește de consecințe, fiindcă după cum a spus Vicol, soldatul Caraman a depus o plângere la procuratură”.

Concomitent, Colegiul penal respinge și argumentul recurentului privind faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor apărării, deoarece din decizia recurată rezultă, că instanța de apel, referitor la declarațiile martorilor Stănilă Ion, Reveneală Ion, Pascaru Alexandru, Garea Lucian și Chiperi Nicolae date în instanța de fond, a menționat că prima instanță, ținând cont de cumulul de probe cercetate, corect a ajuns la concluzia de a le aprecia ca fiind neveridice, deoarece contravin declarațiilor părții vătămate Caraman Ion, martorului Sandu Anatolie, precum și altor probe cercetate din dosar. Declarațiile martorilor enumerați sunt contradictorii atât între ele, cât și cu declarațiile inculpatului Vicol Dumitru. Astfel, corect instanța de fond a ajuns la concluzia, că declarațiile acestora au fost date în vederea ameliorării situației inculpatului, schimbarea parțială a declarațiilor martorilor enumerați nu pune la îndoială învinuirea înaintată.

Deasemenea, instanța de recurs consideră, că instanța de apel just a constatat, că martorul Sandu Anatolie a schimbat parțial declarațiile date în cadrul urmăririi penale, în urma intervenirii inculpatului Vicol D., care a încercat să-l convingă de a nu declara organelor procuraturii despre faptul lovirii soldatului Caraman I., primul menționând, fiind interogată în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, că *”declarațiile din 08 septembrie 2012, precum că în iulie 2012 nu se afla în fumuar și nu a văzut cum Vicol l-a lovit pe Caraman nu sunt corecte, deoarece a dorit prin acestea să-l ajute pe Vicol, după ce acesta a vorbit cu el prin luna septembrie 2012. De Vicol n-a fost amenințat, acesta doar i-a spus să nu spună nimic, deoarece mai au de slujit împreună și dumnealui are familie. În rest, a confirmat declarațiile date anterior de el și a confirmat declarațiile lui Caraman Ion”* (Vol. II, f.d. 90-91). Mai mult, momentul discuției dintre Sandu A. și Vicol D. a fost confirmat însuși de către inculpatul Vicol D. (Vol. II, f.d. 167), acesta însă indicând că *„cu Sandu A. a discutat cu scopul de a afla de ce se spun astfel de lucruri împotriva sa”*.

Neîntemeiat și declarativ, instanța de recurs consideră și argumentul recurentului referitor la faptul, că în învinuirea adusă inculpatului Vicol D. nu sunt concretizate, care din cerințele actelor militare au fost încălcate de către acesta, deoarece din decizia instanței de apel clar se evidențiază cerințele din art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, ce nu au fost respectate de către Vicol D., și anume – „să stimeze demnitatea celorlalți, să se comporte cu demnitate în unitatea militară, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor”.

Fără temei legal este și argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra mențiunilor consemnate de către psihologul Vișnevschi T. la 13 iunie 2012 (Vol. I, f.d. 54), 21 iulie 2012 în privința părții vătămate Caraman I., motiv din care urmează a fi apreciate critic declarațiile acestuia, deoarece vinovăția inculpatului Vicol D. nu se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Caraman I., ci și pe cumulul de probe indicat în hotărârea atacată (Vol. III, f.d. 19-34).

La fel, nu poate fi reținut argumentul recurentului, precum că lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului Vicol D., deoarece din speță rezultă că Vicol D. la 07 iulie 2012, în jurul orelor 16.30 - 16.50, în timp ce se afla pe teritoriul orașelului sportiv al u/m 1002, dislocat pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, sub pretextul că soldatul Caraman Ion Leonid nu era bărbierit i-a făcut observație, după care intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Caraman Ion dureri fizice. Conform declarațiilor părții vătămate Caraman Ion, rezultă că Vicol D. i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul la 04 iulie 2012 în timpul îndeplinirii serviciului militar în orașelul sportiv. În acest context, se constată, că acțiunea de lovire a fost săvârșită în timpul îndeplinirii obligațiilor legate de serviciul militar; durerea fizică, în calitatea de urmare prejudiciabilă, se află în legătură causală cu acțiunea de lovire, astfel fiind întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 368 Cod penal.

Nefondate sunt și afirmațiile recurentului, referitor la faptul, că în hotărârile judecătorești, invocându-se încălcarea gravă de către inculpat a prevederilor Legii cu privire la statutul militarilor, Regulamentului serviciului Interior al Forțelor Armate a RM, Regulamentului disciplinei militare, nu s-a concretizat când au fost aprobate, numărul actelor normative și când au intrat în vigoare, din motiv că învinuirea adusă inculpatului Vicol D. este clar expusă, actele ce au fost încălcate de către acesta sunt indicate, iar neindicarea când au fost adoptate aceste acte, nu pot fi considerate drept încălcări esențiale, dispoziția art. 368 Cod penal nu este o normă de blanchetă, astfel aceste motive nu sunt relevante în speța dată.

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurent, precum că instanțele de judecată nu au dat o apreciere cuvenită probelor

din dosar, ține de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

Colegiul penal observă că inculpatul Vicol D. în recursul declarat invocă ca temeiuri pentru recurs pct. 6), 8) a alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs, astfel, vinovăția lui Vicol D. fiind pe deplin dovedită și acțiunea acestuia corect este calificată în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, iar la aplicarea pedepsei s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, în cazul dat fiind afectat nu numai sistemul de subordonare militară și disciplina militară, dar și sănătatea persoanei, integritatea corporală. Îndeplinirea sarcinilor serviciului militar este incompatibilă cu înjosirea cinstei și demnității, torturării unor militari de către alții. De asemenea, s-a ținut cont de faptul, că inculpatul Vicol Dumitru pentru prima dată este tras la răspunderea penală, după comiterea infracțiunii n-a înțeles și nu regretă de acțiunile sale criminale, fapt ce-l caracterizează pe inculpat din punct de vedere negativ, se caracterizează pozitiv la locul de munca, iar pînă la cele întîmplate a avut un comportament demn, numindu-i acestuia o pedeapsă în limita minimă, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Temeiuri de a pune la îndoială aceste concluzii Colegiul penal nu are.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de către inculpatul Vicol Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vicol Dumitru împotriva sentinței Judecătoriei Militare mun. Chișinău din 07 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui **Vicol Dumitru Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae